

Zwarte zee-eend!

Eind januari, begin februari vormt de Zuidpier van IJmuiden een hotspot voor vogelaars. Het Instituut voor Natuureducatie en Duurzaamheid organiseerde er zaterdag 1 februari een excursie heen, stichting Vogelreizen was er vrijdag 31 januari en onze Koninklijke Nederlandse Natuur Vereniging afd. Amsterdam ging er die zaterdag heen. Fons Bongers leidde een gezelschap van zo'n 20 deelnemers rond.

Met een aantal auto's was men naar de kust getrokken. Wij kozen zelf voor het openbaar vervoer, bus 382.

Het gezelschap begaf zich tussen de steeds aangroeiende duintjes naar het begin van de zuidpier. De Sneeuwgorzen die hier nogal rondscharrelen waren niet thuis.

Eerst even een kijkje bij het haventje. Daar zit vaak wel wat leuks. In ieder geval een Oeverpieper (zie omslag laatste Blaadje).

Steenloper (foto Loes van der Feen)

Op zee werd een eenzame man Eidereend ontdekt, met zijn fraaie pasteltinten, zachtroze borst en mintgroen achterhoofd. Er zwommen ook een paar Futen.

Aan de rand van het strand hield een groepje meeuwen zich op, Kok-, Zilver- en Grote mantelmeeuw.

Hoewel sommige excursisten hier voor het eerst waren, zijn vogelaars die er eerder waren wijs geworden van voorgaande ervaringen, dat je het op open zee behoorlijk koud kunt hebben. In de aankondiging was er dan ook sprake van poolkleding en de waarschuwing dat in geval van harde regen, mist, pak sneeuw, ijzel e.d. de excursieleider kon besluiten de uitstap niet door te laten gaan. Vandaag niets van dat alles. Er stond een zacht zuidoosten briesje en de zon was weer helemaal terug.

We liepen langs de vele zeevissers de pier op. Het zag er niet naar uit dat ze veel vingen.

Wij wel. Fons had de nieuwkomers beloofd ze iets bijzonders te laten zien. Al gauw werden er inderdaad Steenlopers en de Paarse strandlopers gezien, tussen de enorme rotsblokken.

Er zwom ook al een eenzame Krakeend en we zagen meerdere Kuifaalscholvers, die met een grappig sprongetje een duik naar vis nemen. Hun grote broers (met een broedvlek) vlogen een aantal keren over. Guus ontdekte ineens een Zwarte zee-eend met 4 vrouwtjes erom heen.

Daar waren we wel verheugd over!

En nog verder 'naar achteren' dook een Middelste zaagbek op.

Regelmatig klonk 'tepiet' van overvliegende Scholeksters, die langs de golven gingen foerageren.

Verder lopend ontdekten we ook nog een Kanoet aan de andere kant en nog weer verderop een heel schooltje Drieteenstrandlopers.

Met de telescopen op de pier (foto Loes van der Feen)

Na al die ontdekkingen waren we om een uur of 1 aan het einde van de pier, bij het vuurtorentje. Wij hadden nog een verjaardag te vieren, dus gingen we, met een tevreden gevoel, teruglopen over de maar liefst twee kilometer lange pier.

Frans van der Feen